

วิทยานิพนธ์เรื่อง	ปัญหากฎหมายการบังคับและจำหน่ายทรัพย์สินหลักประกันของลูกหนี้ ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541
คำสำคัญ	การบังคับและจำหน่ายทรัพย์สินหลักประกัน
นักศึกษา	สุดาพร ศรีสนาม
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.สมจิตต์ เซอร์ชันซี
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายธุรกิจ
พ.ศ.	2554

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นการศึกษาปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารจัดการทรัพย์สินด้อยคุณภาพในเรื่องการบังคับและจำหน่ายทรัพย์สินหลักประกันของลูกหนี้ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 พบว่าในการบริหารจัดการหนี้ด้อยคุณภาพ(Non-Performing Loan หรือ NPL) ของบริษัทบริหารสินทรัพย์ ภายใต้พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 มิได้มีบทบัญญัติให้อำนาจพิเศษที่เหมาะสมในการจัดการสินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่รับโอนมาให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ ในเรื่องของการบังคับและจำหน่ายทรัพย์สินหลักประกันของลูกหนี้ เมื่อลูกหนี้หมดทางเยียวยาในการชำระหนี้และถึงขั้นที่จำเป็นต้องดำเนินการบังคับหลักประกันดังกล่าว อีกทั้งบทบัญญัติที่มีอยู่ก็ไม่เอื้ออำนวยต่อการบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพที่ดีอันจะเป็นผลดีทั้งต่อลูกหนี้และเจ้าหนี้เอง ดังนั้นเมื่อถึงขั้นตอนที่บริษัทบริหารสินทรัพย์จำเป็นต้องดำเนินการบังคับและจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของลูกหนี้ จึงต้องใช้สิทธิทางศาลในการฟ้องร้องดำเนินคดีและบังคับคดีเพื่อจำหน่ายหลักประกันของลูกหนี้ ซึ่งตามกฎหมายข้างต้นการดำเนินคดีจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายเกี่ยวกับการฟ้องร้องคดีแพ่งซึ่งเป็นการดำเนินการในกรณีปกติทั่วไปของการบังคับชำระหนี้และหลักประกัน ซึ่งกระบวนการพิจารณาของศาลนับว่าเป็นกระบวนการที่ยุติธรรมเป็นที่เชื่อถือกับทุกฝ่าย อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ลูกหนี้ได้ต่อสู้คดี แต่ก็มีลูกหนี้บางประเภทที่อาศัยช่องว่างทางกฎหมายในการประวิงเวลาในการชำระได้ ดังนั้นแม้กระบวนการพิจารณาของศาลจะเป็นที่ยอมรับกับทุกฝ่าย แต่ก็ยังมีข้อเสียในเรื่องความล่าช้าในขั้นตอนกระบวนการพิจารณาในชั้นศาล ปัญหาความล่าช้าในขั้นตอนการบังคับหลักประกันลูกหนี้ ปัญหาความล่าช้าในขั้นตอนของการจำหน่ายทรัพย์สินหลักประกัน รวมทั้งปัญหาค่าใช้จ่ายการดำเนินคดี เป็นต้น ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายทั้งตัวลูกหนี้และเจ้าหนี้ตลอดจนความมั่นคงของระบบสถาบันการเงินโดยรวม

อย่างไรก็ดีจากการศึกษากฎหมายเกี่ยวกับการบังคับและจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของลูกหนี้ตามพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ.2544 พบว่า กฎหมายได้ให้อำนาจพิเศษแก่บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ไว้ใน ส่วนที่ 3 เรื่องการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันโดยตรง ในมาตรา 74 ถึง มาตรา 82 กล่าวคือ ในกรณีที่ไม่มีทางเลือกอื่นและจำเป็นที่จะต้องดำเนินการเกี่ยวกับหลักประกันของลูกหนี้บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย สามารถจำหน่ายหลักประกันของลูกหนี้ได้โดยไม่ต้องฟ้องหรือร้องขอต่อศาล เพื่อให้ศาลพิพากษาบังคับเอาทรัพย์สินที่จำนองออกขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ และยังมีอำนาจดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าว โดยวิธีการอื่นๆ หรือรับโอนทรัพย์สินเหล่านั้นมาเป็นของบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย ในราคาไม่น้อยกว่าราคาที่จะได้จากการขายทอดตลาดได้ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวก่อให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อลูกหนี้และเจ้าหนี้ รวมทั้งระบบเศรษฐกิจและความมั่นคงของระบบสถาบันการเงินของประเทศ

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบกับ การบังคับและจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของบริษัทบริหารสินทรัพย์ ในประเทศสาธารณรัฐเกาหลี(เกาหลีใต้) ซึ่งใช้ชื่อว่า Korea Asset Management Corporation (“KAMCO”) ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการจัดการปัญหาเกี่ยวกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสถาบันการเงินภายในประเทศทั้งหมด พบว่าบริษัทบริหารสินทรัพย์ดังกล่าวมีอำนาจตามกฎหมายในการปรับโครงสร้างหนี้และจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของลูกหนี้ รวมไปถึงการรับชำระหนี้โดยการรับ โอนหลักประกันหรือทรัพย์สินอื่นของลูกหนี้เพื่อชำระหนี้ได้ นอกจากนี้ในการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของ KAMCO ยังได้รับสิทธิประโยชน์ทางกฎหมายและได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายซึ่งบัญญัติไว้ในกรณีปกติทั่วไป ในเรื่องของการขายทอดตลาดทรัพย์สินหลักประกันในกรณีที่ KAMCO เห็นว่าทรัพย์สินหลักประกันนั้นไม่สามารถนำมาบริหารจัดการได้หรือไม่ได้รับความร่วมมือจากลูกหนี้ KAMCO สามารถขายทอดตลาดได้โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการดำเนินการทางศาลก่อน

จากการศึกษาเปรียบเทียบการบังคับและการจำหน่ายทรัพย์สินหลักประกันของลูกหนี้ตามพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 กับ พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ.2544 และการบังคับและจำหน่ายทรัพย์สินหลักประกันของลูกหนี้ของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี(เกาหลีใต้) เห็นได้ว่าพระราชบัญญัติบรรษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการกับทรัพย์สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ซึ่งเป็นกรณีพิเศษไว้ไม่แตกต่างไปกับการดำเนินการตามกฎหมายในกรณีนี้ทั่วไปซึ่งเป็นกรณีปกติ และมีได้มีบทบัญญัติให้อำนาจบริษัทบริหารสินทรัพย์สามารถดำเนินการบริหารจัดการสินทรัพย์ด้วยคุณภาพพิเศษเฉพาะประการใด

เกี่ยวกับการบังคับและจำหน่ายทรัพย์สินหลักประกันของลูกหนี้ได้โดยไม่ต้องอาศัยอำนาจศาลเหมือนอย่างกรณีบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยที่ตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ.2544 ที่มีบทบัญญัติพิเศษในเรื่องการบังคับและจำหน่ายทรัพย์สินหลักประกันของลูกหนี้ซึ่งทั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยที่ตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. 2544 และ KAMCO ของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี(เกาหลีใต้) สามารถบังคับและจำหน่ายทรัพย์สินหลักประกันของลูกหนี้ได้โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการของศาลก่อน

ดังนั้น เพื่อให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ที่ตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 สามารถดำเนินการบังคับและจำหน่ายทรัพย์สินหลักประกันของลูกหนี้ได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น ซึ่งจะเป็นข้อประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายอันได้แก่ ลูกหนี้ เจ้าหนี้ รวมทั้งความมั่นคงในระบบสถาบันการเงินและเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม จึงควรปรับปรุงแก้ไข พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 โดยการเพิ่มบทบัญญัติพิเศษ ในส่วนของการบังคับและจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของลูกหนี้ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการจำหน่ายทรัพย์สิน โดยไม่ต้องอาศัยอำนาจศาลหรือคำพิพากษาของศาล

THESIS TITLE	LEGAL PROBLEMS REATING TO ENFORCEMENT AND DISPOSITION OF DEBTORS' SECURITY ASSETS UNDER EMERGENCY DECREE ON ASSET MANAGEMENT COMPANY B.E. 2541 (1998)
KEYWORD	LAW ENFORCEMENT AND DISPOSITION OF SECURITY
STUDENT	SUDAPORN SRISANAM
THESIS ADVISOR	DR. SOMJIT SERSANSIE
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS BUSINESS LAW
YEAR	2011

ABSTRACT

This thesis surveys on legal problems in relation to the management of non performing assets (NPA) especially the matters in relation to the enforcement and disposition of assets put in place as security of indebtedness of the debtors ("security assets") under Emergency Decree on Asset Management Company B.E. 2541.(1998) ("Emergency Decree of 2541")

It finds from the study that Emergency Decree of 2541 does not provide suitable specific measures for management of the NPA to the asset management companies established thereunder, in particular, the measures concerning the enforcement and disposition of the security assets.

Moreover, the existing law does provide proper speed and efficiency in the management of the NPA. Therefore, if an asset management company has to conduct the enforcement and sale of security assets, it would need to proceed along with the process of the law that normally used for general cases which may cause the problems with respect to the delay of court's consideration, the delay of enforcement and disposition of security assets as well as litigation costs which may lead to undesirable results to either the debtor, creditor and stability of the financial institution system as well. Nevertheless, from the study of the process of the enforcement and disposition of security assets under Emergency Decree on the Thai Asset Management Corporation B.E. 2544 (2001) ("Emergency Decree of 2544"), it finds that the law provides special authority to Thai Asset Management Corporation which is the asset management company established under this

Act in Sections 74-82 re “Disposition of Security Assets”. The said relevant provisions of law enable Thai Asset Management Corporation to directly sell security assets by itself without bringing the case to court. Moreover, Thai Asset Management Corporation does not have to file a lawsuit with the court to seek a decision with respect to the enforcement for auction. Also, it is provided with the authority to dispose of the security assets by means of transferring such assets to Thai Asset Management Corporation without auction at the transfer price of not less than the auction price. This process would lead to more speed and efficiency which could bring benefits to either debtor, creditor as well as the country’s economy.

In comparison with enforcement and disposition of security assets by the Korea Asset Management Corporation (KAMCO) which is the asset management company of South Korea established under the Act on the Efficient Disposal of Non-Performing Assets, Etc. of Financial Institutions and the Establishment of Korea Asset Management Corporation in order to solve the problems concerning non-performing assets resulting from non-performing loans of all domestic financial institutions in South Korea, it finds that KAMCO is provided with the authority in connection with corporate restructuring, enforcement and disposition of security assets as well as specific authority to accept the transfer of other assets of debtor as repayment of indebtedness. In addition, in management of NPA, KAMCO empowers to voluntarily enforce and dispose of security assets by other means without compliance with the general provisions of law in connection with disposition of security assets by auction. In case KAMCO considers the security assets could not be managed or the debtor does not give cooperation, KAMCO may dispose of such assets without following normal judicial process.

In sum, the comparative study between the measures of enforcement and disposition of security assets as provided in the Emergency Decree of 2541, Emergency Decree of 2544 and Act on the Efficient Disposal of Non-Performing Assets, Etc. of Financial Institutions and the Establishment of Korea Asset Management Corporation of South Korea , proves that the Emergency Decree of 2541 does not provide any specific measures for enforcement and disposition of security assets in cases of NPA other than those provided for in normal process of law in general cases. This differs from Emergency Decree of 2544 and Korea law which provide specific measures with specific authority to the asset management companies – TAMC and

KAMCO — set up under those laws to enforce and dispose of security assets resulting from NPA by means other than the judicial process.

Therefore, if the asset management companies set up under the Emergency Decree of 2541 could enforce and dispose of security assets from NPA faster and more efficient, this would bring the benefits to all concerned parties either debtors, creditors, financial institution system or economy of the country as a whole. The Emergency Decree of 2541 together with the consideration of debtor's benefits should be amended to add specific provisions relating to enforcement and disposition of security assets the same ways as provided by the Emergency Decree of 2544 and South Korea's Act on the Efficient Disposal of Non-Performing Assets, Etc. of Financial Institutions and the Establishment of Korea Asset Management Corporation.